

מ"ת 6442/09/16 - מדינת ישראל נגד שדאד כראג'ה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 6442-09-16 מדינת ישראל נ' כראג'ה (עציר)
תיק חיצוני: 416530/2016

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מבקשים	מדינת ישראל ע"י עו"ד ניר גטניו
נגד	
משיב	שדאד כראג'ה (עציר) - ע"י עו"ד קישאווי

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

1. נגד המשיב הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים בעניינו. בבקשה נטען כי המשיב נתפס נוהג כשהוא לכאורה בלתי מורשה לנהיגה וללא ביטוח המכסה את נהיגתו. עוד נאמר כי לחובת המשיב 4 הרשעות קודמות בעבירה דומה של נהיגה כבלתי מורשה, החל משנת 2001 ועד לאחרונה, בשנת 2016. רק בשנת 2016 צבר המשיב 2 הרשעות בעבירה של נהיגה כבלתי מורשה כאשר באחת מהרשעות אלה הורשע גם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. נגד המשיב תלויים ועומדים 2 תיקי מב"ד כשאחד מהם מייחס לו עבירה של נהיגה כבלתי מורשה.

העובדה שהמשיב מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, כך נראה, לא הפריעה לו לנהוג כאמור פעם אחר פעם ללא רישיון נהיגה ולא עוד אלא שבמרוצת השנים צבר המשיב עבר מגוון של עבירות תעבורה (15 במספר) לרבות נהיגה באור אדום, שימוש בטלפון בעת תנועת הרכב ועוד; הכל כמובן בעודו לא מורשה כלל לנהיגה!! המבקשת טוענת כי המשיב זלזל בחוק לא רק בביצוע העבירות שעבר כאמור אלא גם בכך שנמנע באופן סדרתי מלהגיע לדיוני בית המשפט בעניינו.

2. ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיומה של מסוכנות אך לטענתו מסוכנות המשיב ממוקדת בנהיגה וניתן לאיינה על ידי שחרור המשיב לחלופת מעצר.

3. בהתאם להחלטתה של כב' השו' בונדה, חיבר שירות המבחן 3 תסקירי מעצר בעניינו של המשיב. בתסקיר הראשון מיום 27.10.16 עמד שירות המבחן על כך שהמשיב הפר את החוק באופן שיטתי משך שנים. סנקציות שהוטלו עליו או היה תלויות ועומדות נגדו לא היוו גבול להתנהגותו פורצת חוק מצדו. המשיב נטה לצמצם מאחריותו, מתקשה

להציב לעצמו גבולות פנימיים ומשליך אחריות על גורמים חיצוניים. שירות המבחן התרשם כי המשיב גדל בסביבה עבריינית ונראה כי "לא הפנים גבולות ונורמות של חוק". משיב "[ש]מתקשה לקבל סמכות ולהסתגל למסגרות המקובלות". על פי האמור בתסקיר כל אלה מלמדים על רמת סיכון גבוהה ולהישנות התנהגות עבריינית מצד המשיב. בהיעדר חלופה לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורו של המשיב.

בתסקיר שני בחן שירות המבחן שתי מפקחות שהוצעו מטעמו של המשיב אך סבר כי אין בכוחן להציב גבול ברור למשיב. בעקבות זאת, ביקש ב"כ המשיב לשקול אפשרות להורות על מעצרו של המשיב באזוק אלקטרוני ובתוך כך הציע מפקחים אחרים. בהחלטה מיום 8.11.16 הביע בית המשפט "ספק אם ניתן לשחרר משיב זה לחלופה אנושית". גם מותב אחר שדן בבקשה (כב' השו' יהב) קבע ביום 13.11.16 כי "מדובר במסוכנות גבוהה מאוד שלא ניתן לדעת אם בסופו של יום ניתן לאיינה שכן על המשיב לעבור את משוכת האימון שביהמ"ש נותן בו וזה עוד לפני שייתן אמון במפקחים".

בתסקיר השלישי שחיבר שירות המבחן בחן שירות המבחן את המפקחים המוצעים החדשים והתרשם כי הם מהווים דמויות סמכותיות למשיב "ואנו התרשמנו כי מסוגל לעמוד בתנאים וגבולות חיצוניים קונקרטיים כמו פקא"ל". לאור זאת מעריך שירות המבחן כי ניתן יהיה להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בשילוב עם פיקוח אנושי.

3. ב"כ המשיב להורות על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני לפי המלצת שירות המבחן. המבקשת טוענת כי אין הלימה בין הערכת המסוכנות הנשקפת מן המשיב והמשיב עצמו לבין ההערכה כי ניתן להציב למשיב גבול חיצוני אותו יכבד בדמות פיקוח אנושי ואלקטרוני. לטענת המבקשת, לא ניתן לתת אימון במשיב לא ניתן לשקול כלל שחרורו לחלופה או מעצר בפיקוח אלקטרוני.

דין והכרעה

4. אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. גם אין חולק כי העבירה המיוחסת למשיב מעידה על מסוכנות רבה שכן מי שנוהג בליבה של עיר מבלי שהוכשר והורשה לכך מסכן לא רק את עצמו אלא גם את יתר המשתמשים בדרך ואין צורך להכביר מלים על כך.

5. חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) מחייב לשקול אפשרות לשחרור לחלופת מעצר גם בהינתן הוכחה לכאורה של העבירה המיוחסת למשיב וביסוסה של עילת מעצר. במקרה זה, גדר המחלוקת היא בשאלה אם יש להורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח או שמא יש להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. במחלוקת זו דעתי כדעת המבקשת ולפיה לא ניתן לתת אמון במשיב לצורך שחרורו לפיקוח אנושי ואלקטרוני ומשכך, אין מקום לשקול את טיב החלופה המוצעת, טובה וראויה ככל שתהא.

6. כאמור, שירות המבחן הגיע למסקנה כי המשיב מפר חוק באופן שיטתי משך שנים. עונשים שהוטלו עליו או היו תלויים ועומדים נגדו במטרה להרתיעו מביצוע עבירות - לא הועילו. התנהגות המשיב מתאפיינת בחזרתיות על עבירה זו

של נהיגה כבלתי מורשה וזאת אני אומר גם בהתעלם מקיומם של הליכים תלויים ועומדים בעניינו של המשיב שטרם הוכרעו. שירות המבחן גם התרשם כי המשיב, שגדל בסביבה עבריינית " **"לא הפנים גבולות ונורמות של חוק"**, מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ומטיל את האחריות למצבו על גורמים חיצוניים תוך מזעור חלקו. המשיב גם **"[ש]מתקשה לקבל סמכות ולהסתגל למסגרות המקובלות"**. העובדה שהמשיב לא טרח להתעניין כלל בגורל ההליכים המשפטיים בעניינו מלמדים אף הם לטעמי על זלזול בהליך המשפטי ובערכים שהוא מייצג.

7. כידוע הכלל הוא כי בעבירות תעבורה מעצר עד תום ההליכים הוא בבחינת החריג ולא הכלל (בש"פ 2227/08 **גריפאת נ' מדינת ישראל**). לצד האמור נפסק כבר כי כאשר התנהגותו של נאשם מלמדת כי לא ניתן ליתן בו אימון וכי הוא יסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים (בש"פ 8495/08 **טבאש נ' מדינת ישראל** (26.10.08)). נקבע, למשל, כי **"מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר.. עולה חשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וכנזה קשה לי לראות כיצד ניתן לתת בו את האימון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר (ראו למשל: בש"פ 3130/07 בטיטו נ' מדינת ישראל (23.7.08))"**.

כך גם במקרה זה. משנת 2001 ועד היום, משך כ-15 שנה נוהג המשיב באופן שיטתי או סדרתי לנהוג ברכב כשהוא אינו מורשה כלל לנהיגה. סנקציות המוטלות עליו אינן מרתיעות אותו ותוך שהוא אינו מפנים " גבולות ונורמות של חוק" מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ומתקשה "לקבל סמכות ולהסתגל למסגרות המקובלות". כל אלה מביאים למסקנה כי אין אימת הדין שורה על המשיב ולא ברור כיצד ניתן לתת אמון במשיב שזו דרכו וזו התנהגותו. באין יכולת לתת אימון במשיב, **"קשה לבטוח במפקחים, יהיו אלה בעלי רצון טוב ככל שיהיו, כאשר זו דרך ההתנהגות של המשיב שאמור להיות מפוקח על ידם"** (עמ"ת 35804-04-15 **מדינת ישראל נ' אשכנזי**).

8. אני ער כמובן להמלצת תסקיר שירות המבחן למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני אולם המלצה זו אינה כובלת את בית המשפט ובנסיבות המקרה לא אוכל לקבלה בהיעדר יכולת לתת אמון במשיב. זאת ועוד: לעניות דעתי קיים פער בלתי מנומק בין הערכת שירות המבחן את המשיב כמי **"שמתקשה לקבל סמכות ולהסתגל למסגרות המקובלות"** או כמי **"לא הפנים גבולות ונורמות של חוק"** עם ההערכה האופטימית והבלתי מנומקת לפיה המשיב יהיה **"מסוגל לעמוד בתנאים וגבולות חיצוניים קונקרטיים כמו פקא"ל"**. ודוק: אם המשיב מתקשה לקבל מרות וסמכות ולהסתגל למסגרות כיצד ניתן לתת בו אימון שיתאים את עצמו לתנאי שחרור לחלופה ולתנאי הפיקוח? . היעדר הסבר מניח את הדעת לפער בין הערכת שירות המבחן את אופיו של המשיב ויכולתו להתאים למעצר באזק אלקטרוני לבין ההמלצה להורות על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני מהווה טעם נוסף לאי קבלת המלצת שירות המבחן כאמור בתסקירו.

נוכח כל האמור אני מקבל את בקשת המבקשת ומורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו, מאחורי סורג ובריח.

ניתנה היום, 23 23 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.

